ANUL III—No. 640 | EDIŢIA ANTEIA | MERCURI 10 OCTOMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI SI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administraţiei
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an în ţară 30 leĭ; în streinĕtate 50
Şése lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la *Agenţia Liberă*, C. Adam şi *Agenţia Havas.*
Din **STREINĔTATE,** direct la administraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA: Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA: Strada Nouă, 10**

REGELE VICTIMĂ (?)
Inchiderea bisericilor grecesti din Turcia
CAMERA FRANCEZA
O îndoită crimă
REGELE IN CALARASI
Regulamentul noeĭ legĭ de pensiunĭ
MONNA MARIA
SOLDAŢII DEŞNADAJDUIREI

Bucurescĭ 9 Octombre

Regele Victima (?)

Am asistat alaltă-erĭ la întrunirea publică provocată de partidul naţional-liberal, şi am constatat că cetăţeniĭ, într'un numĕr destul de mare, aŭ rĕspuns la apelul ce li s'a adresat.

Scopul meŭ nu este de a face analiza discursurilor rostite; voesc astăzĭ numaĭ a dovedi că venerabilul Dimitrie Brătianu n'a fost nicĭ sincer nicĭ veridic, când a spus că Miniştriĭ actualĭ înşală pe Regele.

Bietul Rege!—Mărturisesc că nu 'mĭ pot închipui pe Majestatea Sa în tristul rol de victimă a Miniştrilor Sĕĭ.

Rog pe şeful partidului naţional liberal să bine-voiască a arunca împreună cu mine o privire asupra acestor din urmă două-zecĭ de anĭ.

In Martie 1871 cine a fost înşelatul? Regele saŭ Lascar Catargi care a împiedicat pe Majestatea Sa de a pleca pentru tot-d'a-una din România? — Primul-ministru conservator, în primă-vara anuluĭ 1876, a înţeles în fine că a fost tras pe sfoară. Nicĭ o dată nu am jelit pe Lascar Catargi, căcĭ adevĕrata victimă a fost biata Ţară, care ar fi putut fără zguduire să scape de acest Agent nemţesc.

Carol I chiamă pe Generalul Florescu pentru a forma noul cabinet. Ezitaţiunea Generaluluĭ este învinsă cu promisiunea că i se va iscăli decretul de disolvare a Senatuluĭ. Regele promiţênd ştia că minte, căcĭ acel minister, numit ministerul Generalilor, nu avea altă menire de cât de a fi o sperietoare pentru partidul liberal de la care Majestatea Sa cerea unele concesiunĭ fără de care nu voia să'l încredinţeze puterea.

Bine-voiască Dimitrie Brătianu a'mĭ spune cine a fost înşelatul în Aprilie 1881, când Regele l'a chemat din Constantinopol pentru a forma Cabinetul? Trebue să recunosc că la această tragere pe sfoară Majestatea Sa avea un complice, şi că acel complice era Ion C. Brătianu.

Voi-va Ion C. Brătianu a 'mĭ spune cine a fost înşelatul în Martie 1888, când Regele nu a voit a primi demisiunea sa, pentru a 'şĭ face gustul de a 'l goni peste două sĕptămânĭ ca pe o slugă de care nu maĭ avea trebuinţă?

Putea-va Lascar Catargi a 'mĭ spune cine a fost înşelatul în Noembre 1889, când Regele 'l promisese decretul de disolvare a Corpurilor legiuitoare, ştiind bine că minte dând Primuluĭ Sĕŭ Consilier această promisiune?

Şi în faţa atâtor înşelăciunĭ, atâtor tragerĭ pe sfoară, atâtor minciunĭ rostite cu un cinizm revoltător, vine Dimitrie Brătianu, care se bucură de respectul şi de stima tutulor, să ne înfăţoşeze pe Carol I ca pe o victimă a Consilierilor Sĕĭ!

O întrebare se impune: — Crede oare aceasta bătrînul liberal? — Nu! de o mie de orĭ nu! Nu o crede şi nu o poate crede, căcĭ el este una din victimele Iezuituluĭ Incoronat, care de 24 de anĭ nu ştie ce este sinceritatea, ce este francheţa, ce este adevĕrul.

Dimitrie Brătianu trebue să fie pentru noĭ maĭ tinerĭ un exemplu de curagiŭ civic. El trebue să ne înveţe a nu scrie, a nu vorbi de cât conform cu adîncile noastre convingerĭ. — Alaltă-ierĭ ş'a călcat datoria.

Iată trista impresie sub care am părăsit întrunirea.

Termin cu o mică conversaţiune ce am avut cu un colectivist.

Eşind de la întrunire, mĕ întâlnesc cu unul din fruntaşiĭ colectivităţeĭ, care mĕ întâmpină cu următoarele cuvinte:

— *Trebue să mărturiseştĭ, dragă Beldimanŭ, că întrunirea noastră de astă-zĭ este impunătoare.*

— *Da! impunătoare prin numĕrul cetăţenilor care aŭ rĕspuns la apelul vostru,* rĕspunseĭ eŭ, *dar nu prin discursurile rostite. Cu linguşirĭ la adresa Regeluĭ vĕ depărtaţĭ de putere. Majestatea Sa nu ştie de cât de frică. Incepeţĭ a zbiera, a conspira şi atuncĭ aveţĭ şanse a vĕ apropia de putere.*

— *Nu aĭ dreptate, amice! Noĭ procedăm alt-fel. Adu'ţĭ aminte din tinereţile tale, când îţĭ plăcea o femee. Ce curte îĭ făceaĭ! Ce dezmierdărĭ! ce promisiunĭ îĭ adresaĭ! numaĭ până ajungeaĭ la scop. Şi pe urmă..... Aşa şi noĭ, până vom ajunge la putere......*

— *Dacă comparĭ pe Regele cu o femee, fie! Te voĭ urma în această comparaţiune. Veĭ ştĭ dar, dragul meŭ, că curte se face numaĭ femeilor pe care nu le plăteştĭ. O femee plătită este o femee publică, şi uneĭ femeĭ publice aĭ dreptul să-ĭ porunceştĭ.*

Curtezana Incoronată de care vorbeştĭ, şi căreia voĭ colectiviştiĭ îĭ faceţĭ astă-zĭ curte, este plătită de ţară cu un milion două sute miĭ leĭ pe an; şi pe lângă această sumă colosală, voĭ colectiviştiĭ aţĭ maĭ cumpărat'o şi cu venitul a 12 moşiĭ.— Uneĭ asemenea prostituate lacome, nu i se face curte, ea trebue tratată cum merită.

Alex. V. Beldimanŭ

TELEGRAME

VIENA, 8 Octombre. — La prânzul dat la Schoenbrunn în onoarea Principelui de Galles aŭ maĭ luat parte şi Arhiducele Guillaume, Principele de Hohenlohe, miniştriĭ Kalnoky, Taaffe, Orczy şi Bauer, ambasadoriĭ Wolkenstein, Deym, ş. a.

Principele de Galles a plecat seara la Paris de unde a pleca direct la Londra.

BUENOS-AYRES, 8 Octombre. — S'a ţinut un meeting foarte numeros; el a cerut darea în judecată a fostuluĭ preşedinte Celman şi a partizanilor sĕĭ din cauza uneltirilor lor.

SOFIA, 8 Octombrie.—Principele s'a întors aseară împreună cu Principesa Maximilian de Bavaria, venind de la Filipopol.

Ştirile date de unele ziare streine despre sănĕtatea D-luĭ Stambuloff sunt exagerate. Primul ministru suferă numaĭ de o oftalmie care 'l sileşte să stea în casă încă câte-va zile. Din zi în zi merge maĭ bine şi azĭ a putut primi pe maĭ mulţĭ funcţionarĭ înalţĭ.

VIENA, 8 Octombre.—„Noua Presă Liberă" află din Roma că întrevederea D-luĭ Crispi cu D. de Caprivi se va face la Neapole pe la sfîrşitul luĭ Octombre saŭ începutul luĭ Noembre.

BERLIN, 8 Octombre.—„Monitorul Imperiuluĭ" desminte ştirea înregistrată de ziare că Impĕratul ar fi exprimat şefuluĭ administraţiuneĭ drumurilor de fer viile sale părerĭ de rĕŭ pentru aceea că departamentul drumurilor de fer a făcut prea puţin pentru a ajuta la rezolvarea chestiuneĭ locuitorilor a claselor sĕrace în centrele marĭ.

Inchiderea Bisericilor Grecesti din Turcia

„Politische Correspondenz" *află din Constantinopol că închiderea bisericilor greceştĭ a făcut o rea impresie la palat; nu e nimic de temut în Constantinopol, dar s'ar putea întâmpla ca această mĕsură, dacă se menţine, să aibă rezultate supărătoare în provincie.—Totuşĭ cercurile diplomatice nu cred că se va putea ivi complicaţiunĭ serioase de oare-ce ultima propunere a Porţiĭ e o bază favorabilă pentru nişte negocierĭ.*

Se asigură că dl. de Nelidoff a întrebuinţat de maĭ multe orĭ influenţa sa în favoarea Patriarhatuluĭ.

Camera Franceză

PARIS, 8 Octombre.— Culisele sunt foarte animate; cea maĭ mare parte din deputaţĭ aŭ venit cu impresiunea că ţara reclamă linişte. D-l Rouvier a depus proiectul de suprataxă asupra specialităţilor farmaceutice; D-l de Freycinet acel al indemnităţilor ce sunt de plătit familielor nevoiaşe în caz de mobilizare şi proiectul asupra spionagiuluĭ. (Aprobărĭ).

Proiectul tarifuluĭ a fost depus la Cameră. El e compus din 721 articole şi împărţit în două părţĭ: tariful maximal ce se va aplica ţĕrilor ce nu vor acorda nicĭ un avantagiŭ Franciei şi tariful minimal, rezervat naţiunilor carĭ ar consimţi la un regim favorabil Franciei.

Produsele agricole figurează exclusivamente la tariful maximal, cea ce denotă că ele vor rĕmânea în afară de orĭ-ce aranjament cu cele-l'alte state streine. In cea ce priveşte materiele prime, guvernul va alege pe cele ce sunt indispensabile industrielor celor marĭ şi pentru carĭ ar trebui să se ceară scutirea de orĭ-ce taxă vamală.

Printre produsele scutite de vamă ar fi mătăsurile nevăpsite, lânurile, pieile brute, bumbacul brut.

La alegerile legislative de la Couflans şi Rambouillet (balotaj) aŭ izbutit republicaniĭ. La Couflans D. Laroze a fost ales cu 9762 voturĭ contra 4300 date candidatuluĭ conservator; la Rambouillet d-nul Vian a fost ales cu 7545 voturĭ contra d-luĭ Caraman republican înaintat care a obţinut 7091 voturĭ.

D. Goussot, bulangist, a cerut să interpeleze chiar mâine guvernul asupra mĕsurilor ce crede că va lua contra uneltirilor bulangiştilor. Camera a cerut discuţiunea imediată. D. Goussot a cerut să se ordone urmărirĭ pentru ca să se facă lumină.

D. Constans a rĕspuns că e vorba de nişte acte condamnate deja de Inalta Curte de Justiţie şi aproape de unanimitatea Francezilor; guvernul nu va ordona urmărirĭ carĭ n'ar profita de cât acelora carĭ le cer. Dacă se vor face noĭ tentative guvernul va şti ce are de făcut.

D-nul Déroulède respunde cu multă vioiciune; i se aplică censura.

Sgomot mare; bulangiştiĭ protestează. La urmă se adoptă ordinea de zi pură şi simplă.

O îndoita crimă

Am spus de nenumĕrate orĭ—şi aŭ spus'o şi alţiĭ—că forma înghite fondul la noĭ.

Indată ce forma legală nu este atinsă, ba chiar atuncĭ când ea este călcată în picioare, dar într'aşa mod în cât să se găsească un subterfugiŭ saŭ nişte împrejurărĭ uşurătoare, carĭ să micşoreze saŭ să acopere vinovăţia făptuitoruluĭ,—nicĭ o autoritate nu se mişcă, nu se crede în drept nicĭ un judecător să intervie.

Legea pedepseşte cu munca silnică pe cel ce omoară un om, ea pedepseşte cu mare asprime şi pe cel care, cu voinţă şi ştinţă, nenoroceşte pe cine-va pentru toată viaţa şi'l pune în incapacitate de a'şĭ agonisi cele necesare existenţeĭ.

Sunt însă oamenĭ—şi aceia formează grosul aderenţilor regimuluĭ monarchic—carĭ omoară şi nenorocesc sute de nevinovaţĭ fără a cădea sub povara legeĭ. Aceasta numaĭ din pricină că poziţia lor în Stat îĭ ocroteşte de urmărirea legilor.

Aşa de exemplu, Ministrul nostru de rezbel are până azĭ pe conştiinţă sute de suflete nenorocite din cauza spirituluĭ D-sale îngust, din cauza puţineĭ D-sale compătimirĭ pentru nenorocitele victime puse sub administraţia sa.

Cu toate aceste, Generalul Vlădescu umblă liber, este ministru şi — ce e maĭ grav — urmează a nenoroci încă alte sute de victime.

Cine nu ştie câţĭ soldaţĭ aŭ orbit, din cauza conjunctiviteĭ granuloase—care a degenerat în oftalmie purulentă — de când este Generalul Vlădescu ministru de rezbel?

Cu toate aceste, cu toate că bărbaţiĭ de ştiinţă aŭ arĕtat că nu se poate cu nicĭ un chip vindeca boala de ochĭ în cazarme şi în spitalele militare; cu toate că eĭ aŭ arĕtat că cel maĭ mare focar de infecţiune şi de propagarea boaleĭ este viaţa militară; cu toate aceste, Generalul Vlădescu a adus la manevrele de la Piteştĭ un regiment întreg de orbĭ, regimentul 2 de roşiorĭ, pentru a propaga boala şi celor-l'alte trupe.

Astă-zĭ regimentul acesta este pe cale de a fi licenţiat şi soldaţiĭ carĭ 'l compun vor fi trimişĭ prin diferite garnizone pentru a lăţi flagelul peste toată ţara.

Nu este aceasta o crimă?

Cu toate astea, făptuitorul este unul din stîlpiĭ Coroaneĭ şi colegiĭ sĕĭ încep a se molipsi de dînsul.

Generalul Manu, ministru de interne, a luat dispoziţia de a recruta în contingentul anuluĭ 1891 pe toţĭ tineriĭ bolnavĭ de ochĭ pentru a-ĭ *vindeca* în armată.

Şi în faţa unor asemenea monstruozităţĭ, în faţa unor asemenea crime, nicĭ un judecător nu se mişcă; nimenĭ nu cere trimiterea înaintea justiţieĭ a celor ce orbesc un popor întreg numaĭ pentru gustul de a înmulţi armata Regeluĭ, care să poată contracta pe spinarea eĭ angajamente cu guvernele nemţeştĭ.

Dacă vom maĭ lăsa multă vreme pe susţiitoriĭ Regeluĭ în capul Statuluĭ Român, vom ajunge să vedem nenorocita privelişte în care armata va fi o pepinieră de orbĭ şi ţara întreagă o adunătură de neputincioşĭ.

Dacă ceea ce fac miniştriĭ este o crimă, nepăsarea cetăţenilor este o altă crimă şi crimă maĭ grozavă.

Instinctul de conservare trebue să ne deştepte o dată din ameţeala în care ne-aŭ pus susţiitoriĭ Monarchieĭ celeĭ maĭ detestabile.

Un fost militar.

Regele în Călăraşĭ

„Vine Regele, Vine Regele!.."

Aşa se sună, aşa se vorbeşte: vine Regele... cu toţĭ se veselesc, toţĭ se pregătesc, toţĭ se zugrăvesc, toţĭ îşĭ ajustează pantaloniĭ şi'şĭ perie hainele ca să poată eşi întru întêmpinarea bravuluĭ nostru Rege.

De la mic şi până la mare, toţĭ în pĕr nu discut de cât că vine Regele şi cum o să'l primească.

Croitoriĭ întorc la fracurĭ pe capete,
Pălărieriĭ spăl la geobenurĭ,
Cismariĭ pun la pingele şi câte alte petice,
Pacinicii cetăţenĭ pregătesc masalalele,
Sacagii stropesc stradele pe capete,
Măturătoriĭ ridică hoiturile de prin obor,
Pompieriĭ mută la hodoroage,
Militariĭ freacă scândurile şi săbiile ofiţerilor,
Moş Gâlcă lăutarul instrumentează vioara,
Dulgheriĭ fac la coade de steagurĭ pe capete,
Zugraviĭ pun tapete pe zidurile saloanelor din gară,
Slujbaşiĭ.... Doamne! Doamne!.. se tund să fie frumoşĭ şi fercheşĭ, să bată la ochĭ...
şi aceasta numaĭ pentru că vine Regele.

Vine Regele, nu 'ĭ jucărie... are să fie o tăcere ca în fundul mormîntuluĭ, căcĭ, când va sosi Regele, *nenea Petcu* de la... are să ţie primul discurs. Atuncĭ e atuncĭ. Atuncĭ să fie câiniĭ legaţĭ ca nu vre-unul să latre şi să întrerupă pe *nenea Petcu.*

Vine Regele, nu e glumă!...

Masa e pregătită în Palatul comunal, la care va servi un *neamţ*, de la Union.

Muzica militară va intona imnul naţional (pe care 'l repetă de opt zile): *Du'te, du'te, n'aĭ maĭ fi.*

Apoĭ pe covoare nepreţuite, să 'ţĭ vază ochiĭ la ghete cârpite. Apoĭ cununĭ de florĭ, fracurĭ negre a la nenea Alecu 10 Maiŭ, mânuşĭ albe şi gulere drepte cu funde tricolore şi cu boldurĭ de să verse lumina....

Apoĭ, unde maĭ puĭ la socoteală că a trimis stafeta şi în Silistra să vie şi Teodoroff, Nediloff, Mincicoff, Na-vem-de-lo-ff. Of.

In sfîrşit, ce se va întâmpla, vĕ voiŭ scri Mercurĭ, căcĭ de sigur aŭ să se întâmple foarte multe care aŭ să mĕ pue pe lucru maĭ serios.

Nepos.

Regulamentul unei legi de Pensiuni

Noua lege de pensiunĭ a funcţionarilor publicĭ urmează a fi însoţită de un regulament în care să se arate anume actele ce trebue să prezinte fie-care aspirant la pensiune. Prin urmare ar fi de necesitate ca D-nu Ministru al Financelor să dispue maĭ din vreme elaborarea şi decretarea zisuluĭ regulament, căcĭ unele din acele acte, după natura lor, pot fi supuse la întârzierĭ provocate maĭ mult saŭ maĭ puţin de îndeplinirea formalităţilor. Şi ar fi prea rĕŭ, maĭ cu seamă pentru ceĭ maĭ săracĭ, să piarză periodul de şease lunĭ, adică de la 1 Aprilie până la 1-iŭ Octomvre din causa necomplectăreĭ actelor la timpul cerut de lege.

Orĭ dacă are de gând guvernul să nu pue în aplicare această lege atuncĭ s'o spue categoric.

Informaţiuni

Ierĭ, pe la 11 ore dimineaţa, pe când se întorcea detaşamentul de soldaţĭ, care făcuse garda la Palat, având drapel, un individ necunoscut s'a repezit în dreptul magazinul Universel şi a zmuls din mâinile sergentuluĭ drapelul regimentuluĭ 8 de linie.

Soldaţiĭ carĭ făceaŭ garda de onoare a drapeluluĭ, aŭ cătat să reia drapelul, dar individul—se zice că ar fi nebun—n'a voit să 'l dea 'napoi de bună voe şi o luptă s'a încins între soldaţĭ şi el.

După câte-va loviturĭ date cu patul puştilor şi înţepăturĭ cu baioneta, drapelul a făst reluat, iar furiosul dus la spital, starea luĭ fiind foarte gravă.

D. General Ipătescu, comandandantul diviziei a 8-a de infanterie din Botoşanĭ, se află în Capitală.

Dimisia D-luĭ Vera din funcţia de prefect al judeţuluĭ Argeş a fost primită. Directorul prefectureĭ, D. Mariuţeanu, a fost însărcinat să gireze afacerile până la numirea unuĭ titular.

Rugăm din noŭ cu multă stăruinţă pe d. primar a'l capitaleĭ să pună în vederea antreprenoruluĭ canalizăreĭ caleĭ Văcăreştĭ, că această lucrare nu se face pentru procopsirea luĭ ci pentru nevoile contribuabililor.

Sunt aproape treĭ lunĭ de când 'şĭ bate joc şi de comună şi de lume, umblând cu un butoiŭ de ciment, unu saŭ doĭ lucrătorĭ şi câte o roabă de nisip.

N'are oare termen în contractul sĕŭ când trebue să predea lulucrările?

Aşteptăm puţină energie din partea edililor.

Aflăm că dupe terminarea congresuluĭ şi expoziţieĭ vinicole din Craiova, care va aveà loc la 14 şi 15 Octombre, o mulţime de persoane vor merge la Strehaia să viziteze pepiniera de acolo.

Societatea Funcţionarilor Publicĭ a decis a se continua şedinţa adunăreĭ generale, Joĭ 11 Octombre 1890, la orele 8 şi jumĕtate seara în sala Nr. 18 a Palatuluĭ Universităţeĭ, când sunt rugaţĭ toţĭ D-niĭ membri a lua parte şi a îndemna şi pe ceĭ-l'alţĭ D-nĭ membri a veni negreşit, fiind la ordinea zileĭ demisiile D-lor C. C. Perticari din vice-preşedinte şi Al. G. Bacaloglu din membru şi alegerea unuĭ membru în locul celuĭ care n'a întrunit majoritatea la ultima alegere, precum şi continuarea discuţiuneĭ proiectuluĭ de modificarea statutelor.

Consiliul comunal al Capitaleĭ este convocat a se întruni Jouĭ după amiază, avênd a rezolva o mulţime de cestiunĭ foarte importante.

D. Sandu Răşcanu prefectul oraşuluĭ Iaşĭ, a sosit în Capitală, de sigur ca să spună guvernuluĭ progresul ce face D-sa cu privire la viitoarele alegerĭ comunale.

Dr. Dr. M. Georgescu a fost numit medic al corpuluĭ de sergenţĭ din Capitală.

Plantarea cu arborĭ a nouluĭ bulevard a început şi urmează cu multă celeritate.

Rugăm stăruitor pe toţĭ abonaţiĭ noştri, carĭ aŭ fost avizaţĭ de espirarea abonamentuluĭ, să bine-voiască a se grăbi cu preînoirea, căcĭ, cu părere de rĕŭ, administraţia va fi nevoită a le întrerupe expediarea ziaruluĭ, potrivit înştiinţăreĭ ce ea a adresat fie-căruia.

CRONICA

DOINA MEA

In forma populara

Cât ît ţara 'n lung şi 'n lat
Dintr'un capăt la celalt
Nu e de cât un oftat,
Un oftat de lungă jale
De la munte pănă'n vale.

Ţara mândră, ţara mea
A ajuns să fie Ea
Prada unuĭ Neamţ calic
Rîsul unuĭ Venetic
Despoiată înăuntru şi vîndută în
[afară :
E a Strĕinuluĭ *ocară !*

Vremurĭ grele a străbătut
Duşmani mulţĭ a maĭ avut
Şi mulţĭ pragul i-o trecut,
Cu gândul de cucerire,
Cu dorul de stăpânire !

Ţărişoara draga mea,
Zile negre, vreme grea
Petrecut-a vaĭ de ea,
Dar de vremea Nemţilor
O vorbi şi morţilor !

Că pe unde aŭ trecut
A rĕmas locul bătut
Iarba nicĭ c'a maĭ crescut
Pustiul s'a aşternut.

Arză'l focul de Strĕin
Mult e lacom şi hain,
Mult ne umple de venin
De-a ajuns paharul plin...

Mult ne-a stors şi mult ne stoarce
Umilinţa mult ne-o toarce,
Mult îşĭ rîde Iazma hîdă *şi de ţară şi*
[de noĭ,
Cu nemţiĭ flămânzĭ ca dînsul, şi nemţiţii
[de slugoĭ.

O maĭ rîde, o maĭ prăda,
Şarla *noastra,* Şarla *rea*
Dar mult poate n'o maĭ fi
Păn'ce ziua ne-o veni
De-om începe a scutura
De-om începe a mătura
Şi de Ea *ne-om curăţi!!*

Nazone.

ERNEST DAUDET

Poste-Restante

In dimineaţa asta frumoasă de octomvrie natura pare că reîncepe o a doua primăvară. Cerul desfăşură peste ea un vĕl de un albastru ceva cam palid şi de o curăţenie nealterată. Căldura reconfortantă a sereluĭ cumpăteaza rĕcoarea aeruluĭ şi dilatează mirezmele de care'ĭ saturat.

Castelul, clădit pe vêrful unuĭ deluţ, este înconjurat de toate părţile de pădurĭ. Din ferestrele'ĭ deschise glasurĭ voioase cad peste brazdele înflorite înprejurul cărora rândaşiĭ preumblă patru caĭ de călărie, carĭ sar şi'şĭ scutur, cu nerăbdare, zăbăluţele.

Pe peron se ivesc pe rênd doĭ bărbaţĭ, unu de vrea 70 de anĭ, dar drept ca un brad, cu figura zâmbitoare, cu fizionomia vicleană, căria o mustaţă roşie, albă ici-colo, îĭ dă un caracter marţial, celă-lalt, mult maĭ tênĕr, dar semănênd foarte mult cu cel dintâĭ, în cât aĭ crede că'l vezĭ când era de 25 de anĭ.

Iţĭ strâng mâna, pe urmă, simultaneŭ ridic capul, cu un zêmbet şi cu un gest trimit un bună-ziua drăgăstos uneĭ dame bătrîne care a ieşit într'o fereastră din catul întâĭ.

Dama bătrînă este nevasta unuia şi bunica celuĭ-lalt, ea s'a pus cu coatele în fereastră ca să'ĭ vază când vor încălica. Se uită cu drag la dênşiĭ pe când umblă eĭ încoace şi încolo, aşteptând pe cine-va care trebue să vie.

Intr'o altă fereastră se iveşte o damă maestoasă, fercheşă cu pĕrul eĭ siv şi cu capotu-ĭ de pluş roşu cu dantele albe.

— Suzana 'ĭ gata numaĭ de cât, domnilor; aşteptaţĭ prea puţin.. zise ea.

— Iată că mĕ cobor, strigă din fundul cameriĭ un glas tênĕr şi sonor de femee.

Peste un minut, lângă ceĭ doĭ bărbaţĭ rĕsare o fată frumoasă tênĕră, trandafirie şi albă, strânsă într'o amazonă de postav negru, care 'ĭ desinează talia 'ĭ mlădioasă şi bustu'ĭ superb. Se salută şi îşĭ strâng mâna. Caiĭ sunt aduşĭ înaintea peronuluĭ.

Suzana încalică, ajutată de cel maĭ tênĕr bărbat care nu ştie ce să'ĭ maĭ facă.

Pe urmă încalic şi eĭ amêndoĭ pe alţĭ doĭ caĭ. Al patrulea cal e pentru un picherîn livrea galantă, care merge în urma lor, la distanţă. Călăreţiĭ se depărtează în pas mic, după ce aŭ salutat pe damele bătrîne carĭ, acum, staŭ una lângă alta în aceiaşĭ fereastră şi se uită după dênşiĭ.

Şi aşa'ĭ de încântător tabloul familial ce'l prezintă aceştĭ logodiţĭ fericiţĭ când se duc să se preumble supraveghiaţĭ de bătrîn, în cât femeile din fereastră oftează.

— Ce frumoşĭ sînt!

— Se vede că sînt făcuţĭ unu pentru altu!

Mică trupă a ieşit din parc şi apucă pe drumul umbros care duce în sat, adunătură frumoasă de case înecate în verdeaţă, foarte curăţele cu zidurile lor albe pe care se urcă viţa sĕlbatică şi zorele şi icĭ colo câte un trandafir.

In piaţă, una din casele acestea are d'asupra intrăriĭ o tablă pe care scrie „Poştă şi telegraf". Călăreţul cel maĭ tênĕr se îndreptează spre casa aceea zicând:

— Tocmaĭ am să trimet o scrisoare.

Picherul, care l'a auzit, s'apropie ca să i se poruncească ceva. Insă el cu un gest, îl dă la o parte, duce calul până lângă zid unde e cutia de scrisorĭ, vopsită cenuşiu, scoate din buzunar un plic mic pe care 'l lasă se cadă în cutie, după ce se uită la adresă. Pe urmă se întoarce lângă tovarăşiĭ sĕĭ.

Atuncĭ fata, aplecată spre el, murmură:

— Uneĭ femeĭ îĭ scriĭ?

— Ce te face să crezĭ asta? întreabă el.

— Fiind-că aĭ vrut să puĭ singur scrisoarea în cutie.

— Să mĕ crezĭ că....

— O! eŭ nu sînt geloasă de trecut Insă, când voiŭ purta numele d-tale, voiŭ avea dreptul să ştiŭ..

— Veĭ avea toate drepturile! rĕspunde el voios.

Şi numaĭ când îĭ vezĭ obrazul luĭ frumos luminat de un zâmbet simpatic, poţĭ crede că nu minte şi că în pieptu-ĭ bate o inimă leală.

Poştăşiţa, care scria, ridică capul şi ascultă, când aude călcătura caluluĭ pe pietrele după drum. Vede pe frumoasa amazonă cum se depărtează cu escorta eĭ. Se scoală de la biuroŭ şi se duce să deschidă cutia în care, aşa de dimineaţă, nu'ĭ nicĭ o altă scrisoare de cât cea care a căzut acum.

Ia scrisoarea aceasta, o scrisoare micuţă cu aer aristocratic, care miroase frumos. O întoarce mereŭ între degete. Plicul, îngust şi lung, de pergament, este închis cu o pecetie de ceară roşie, reprezintând un faun care joacă şi cântă din fluer. Adresa este ast-fel formulată: „B. V. B., *poste restante, strada Montaigne, Paris.*"

Un zîmbet de ironie trece pe buzele poştăşiţeĭ.

— Va să zică tot nu vrea să se aşeze tînĕrul nostru castelan, îşĭ zice ea în gând. Tot cu fetele are a face, chiar în ajun de a se însura! Tot pentru o femee e şi scrisoarea aceasta parfumată! De treĭ sĕptămânĭ de când a venit la părinţĭ, asta'ĭ a treia scrisoare pe care o trimite el cu adresa *B. V. B.*

Inchide iar cutia lăsând acolo scrisoarea pe care trebue s'o ia tocmaĭ seara când va pleca poşta.

Oh! ce bine ar fi să nu maĭ vie nicĭ o dată ceasul plecăreĭ poşteĭ! Ce bine ar fi să rĕmâe acolo scrisorica asta, uitată pentru tot-d'a-una! Insă nimenĭ nu o s'o uite. Instrument orb al unuĭ destin încă misterios, ea va fi scoasă din cutie, când va veni momentul, va face drumul pe care trebue să'l facă, şi va sosi la adresa unde trebue să ajungă. E fatal...

...A venit noaptea. Vine trenul, repede. In vagonul-poştă, sub flacăra şovăitoare a lămpilor, doui amploiaţĭ deşartă pe o masă nişte sacĭ de piele pe care I-aŭ primit pe drum, la staţiile unde s'a oprit trenul.

Din saciĭ aceştia cad scrisorĭ peste scrisorĭ. Sunt de toate formatele, cu scriiturĭ diferite, unele subţirĭ, altele grele şi grosolane. Amploiaţiĭ le stampilează pe rînd. Eĭ îşĭ vĕd de lucrarea aceasta metodic, fără să se grăbească, cu aere de oboseală şi de nepăsare, în gălăgia ce face trenul care fuge, scutuiaţĭ de învêrtitura roatelor pe şine.

De o dată, mersul trenuluĭ încetineşte; roatele se învêrtesc maĭ puţin iute, zgomotul scade, o zbuciumătură, trenul s'a oprit.

Dealungul vagoanelor aleargă oamenĭ strigând, cu un felinar în mână. De afară se arată la uşa vagonuluĭ o figură de bĕtrân, zbârcită şi argăsită, purtând o şapcă de factor. Un sac de piele pică în vagon. S'aude un fluer; figura bĕtrânuluĭ piere în noapte; trenul porneşte iar, maestos şi mugind. Din noŭ se leagăn lămpile; din noŭ joacă flacăra lor. Amploiaţiĭ s'aŭ pus iar pe lucru. Sacul de piele care le-a fost dat e deşertat ca şi ceĭ-l'alţĭ. Scrisorile dintr'însul sunt scoase şi *B. V. B. poste restante* se duce după toate acele carĭ sunt deja clasate în cutiile cu care sunt înbrăcaţĭ pereţiĭ vagonuluĭ.

In noaptea adâncă, pe şinile de fier pe carĭ le mângâe razele luneĭ, trenul zboară. Mănâncă spaţiul, lăsând în urmă'ĭ o brazdă de fum amestecat cu funingine şi scânteĭ carĭ se sting după ce a trecut el.

Merge tot maĭ iute, cu un fel de furie ameţitoare tot maĭ mare cu cât se apropie de Paris.

Tu eştĭ *B. V. B.* care iuţeştĭ ast-fel fuga'ĭ nebună, tu eştĭ?

Pentru ce te grăbeştĭ, scrisorică? Pentru ce te zoreştĭ să destăinuĭ secretul închis sub fragedu'ţĭ coperiş? Dacă aĭ putea tu să mĕsorĭ rĕul care o să se întêmple când va fugi de sub plic, nu te aĭ grăbi aşa de tare. Tot aĭ ajunge destul de iute la ţelul tĕŭ, scrisorică, destul de curênd!

*

Pe la 4 ore după amiazĭ, merge pe strada Montaigne o fată singurică. Naltă, subţirică, îmbrăcată cu o roche de lână a căruĭ faţă seamănă cu frîntura fieruluĭ, cu o haină tot de lână pe umerĭ şi peste pĕru'ĭ brun, cu pălărie de dantelă neagră ale căruĭ bordurĭ marĭ îĭ ascund obrazul, numaĭ când o vezĭ cum merge ghiceştĭ, nu de ce condiţie este, ci că e Pariziană, Pariziană prin educaţie şi din naştere.

Numaĭ Parisul poate să dea femeilor carĭ s'aŭ născut şi carĭ trăesc într'însul acel mers sigur şi armonios, acel chip de a ţine capul sus, de a ridica jupa pe botinele cambrate, acea artă minunată de a se îmbrăca şi de a lua, sub vestmintele cele maĭ simple, aere de patriciană. Nu toate Parizianele sunt ast-fel: însă, pentru ca să fie ast-fel, trebue să fi respirat din copilărie atmosfera intelectuală a Parisuluĭ, să se fi frecat de eleganţele luĭ, cu un cuvînt, trebue să fie Pariziană.

Fata merge drept înainte, fără să se uite la alt-ceva de cât la drumul pe unde calcă, fără să vază pe bărbaţiĭ carĭ se întorc s'o privească după ce a trecut, care'ĭ admiră frumuseţea.

Soseşte la biuroul de poştă. Acolo, se opreşte cu un fel de frică. Dintr'o singură aruncătură de ochĭ îmbrăţişază toată strada şi în dreapta şi în stânga. Pe urmă, repede, împinge uşa şi intră în biuroŭ printre ceĭ ce ies şi ceĭ ce vin grăbindu-se la ceasul acesta la ghişete. La unul din aceste ghişete ea îşĭ ia rândul, rezimându-şĭ pe tablă mâna'ĭ mânuşată în care frămâută o bucăţică de hârtie. Când îĭ vine rândul, fără să zică nicĭ o vorbă, împinge înaintea amploiatuluĭ, pe sub geamul ridicat, bucăţica asta de hârtie pe care sunt scrise treĭ litere marĭ.

—*B. V. B.* murmură funcţionarul poşteĭ, ca şi cum ar vrea să şi le întipărească în minte.

Pune mâna, la spatele luĭ, într'o cutie, şi ia un pachet de scrisorĭ; citeşte adresa fie-căruia; pe urmă întinde feteĭ un plic pe care ea 'l ia repede, tremurând aşa de tare şi aşa de turburată în cât, când ajunge în stradă peste câteva secunde, nu ar putea spune dacă omul care 'ĭ-a dat'o este bătrîn saŭ tînĕr, oacheş saŭ bălan; ea nicĭ nu l'a vĕzut măcar.

Acum fata 'şĭ-a luat mersu-ĭ obişnuit. Se întoarce spre aleea Câmpilor-Elysey cu pasul liniştit, ascunzênd sub liniştea voită a fisionomieĭ turburarea fiinţeĭ eĭ întregĭ, şi ţiind pe piept scrisoarea pe care arde de dorinţa d'a o citi şi pe care nu cutează s'o deschidă.

Când ajunge la rondoŭ, apucă la stânga, intră în tufişurĭ. Merge până când găseşte o bancă liberă. Cum găseşte, cade jos şi rĕmâne nemişcată pe bancă, cu ochiĭ pe jumĕtate închişĭ şi galbenă, aşteptând să i se maĭ potolească bătaia inimeĭ.

Prin prejurul eĭ şed mume tinere, doicĭ, dădace; copiĭ se joacă făcênd gălăgie; ţipetele lor vesele umplu aerul, amestecate cu zgomotul surd pe care 'ĭ fac caiĭ şi trăsurile pe paveul de lemn şi cu muzicile carĭ se aud dincolo de rondoŭ.

Toţĭ se uit la dânsa când o vĕd că

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

1

Adolphe Aderer

MONNA MARIA

I

De şi se ducea la pictoriĭ din cartierul Pigalle ca să pozeze îmbrăcată în costum napolitan, Monna Maria nu era de la Montmartre ci din Neapole.

Tatăl eĭ, fost voluntar al luĭ Garibaldi, alergase printre ceĭ dintâiŭ când veni bătrânul patriot să'şĭ pue sabia în serviciul Franciei în rezbelul din 1870 şi, neştiind cuĭ să încredinţeze pe copilă în ţara sa, fiind-că nu maĭ avea mumă, o adusese cu dênsul.

Monna veni în furgoane şi în trăsurĭ cu armata garibaldiană. Fiind prea tênără ca să se teamă de primejdie, îşĭ câştigă dragostea tutulor prin veselia eĭ; soldaţiĭ aceştia aspri o trataŭ cu o familiaritate respectoasă şi toţĭ simţeaŭ plăcere ca s'o îngrijească. După ce se închee armistiţiul şi după ce fură bandele licenţiate, tatăl micuţeĭ Napolitane începu să mănînce în provincie ce'ĭ maĭ rĕmasese din solda luĭ de rezbel, pe urmă într'o dimineaţă sosi în Paris cu câţĭ-va compatrioţĭ.

Comuna tocmaĭ căuta oamenĭ energicĭ pentru lupta ce susţinea împotriva Adunăriĭ naţionale; de aceea, când veni Italianul să se pue la dispoziţia Comitetuluĭ central, fu îndată numit general şi însărcinat să comande unul din corpurile de trupe carĭ operaŭ în stradele de la Neuilly. Fu omorât în clipa când fugea dintr'o baricadă luată pe la spate de armata versaieză.

Unul din prietiniĭ generaluluĭ, care, înainte de rezbel, slujise multă vreme ca model la artiştĭ, fusese maĭ cuminte şi maĭ norocos: după ce se retrăsese încet-încet până în piaţa Maubert, subt pretext ca să vază pe Monna, se suise în casa unde şedea ea cu tatăl eĭ, în strada Brutarilor, după ce aruncase pe drum armele, giberna şi toate celea ale rezbeluluĭ. Acolo, azvârli tunica'ĭ de gard naţional cât putu maĭ departe peste invelitorĭ, îmbrăcă pacinica vestă de catifea verde roasă cu cravata tot verde şi în locul chipiuluĭ compromiţĕtor puse pălăria de pâslă ascuţită cu o pană de păun.

Pe când afară nu încetaŭ nicĭ tunurile nicĭ gloanţele, el se puse jos liniştit lângă Monna şi'şĭ aprinse ţigareta, uitându-se la rotocoalele de fum albastru cu nevinovata linişte a omuluĭ care aşteaptă zile maĭ bune pentru artă. Când se depărtă zgomotul lupteĭ şi când se linişti cartierul, se coborâ cu epitropisita luĭ ca să vadă cum staŭ lucrurile: In piaţa Jussieu se înpiedică de un cadavru. Monna ţipă.

Castagno—aşĭ îl chema pe Italian—o strânse cu putere de braţ şi'ĭ zise în dialectul napolitan.

— Tacĭ! ne ar omorâ!

Şi el avea dreptate, fiind-că, la câţĭ-va paşĭ de acolo, o companie de fantasinĭ bivuaca în piaţă şi câţĭ-va dintre eĭ, tinerĭ recruţĭ chemaţĭ de curând din Normandia orĭ din Bretagne, se uitaŭ cu mirare şi cu interes la costumul strein şi la cozile lungĭ bălane ale copileĭ.

Temându-se fiind că'l vedeaŭ că se uit prea mult la dênşiĭ, ceĭ doĭ prietinĭ se întoarseră în mansarda lor.

Mititica putu atuncĭ să plângă şi Castagno, ca s'o mângâe, îĭ zise:

— Nu plânge, Monnetta. Eĭ aŭ ucis pe tată'l tĕŭ, însă tu o să rămâĭ cu mine... Am să te îngrijesc bine.... Am sa te duc la pictorĭ.... când se vor întoarce şi eĭ...

Pictoriĭ nu plecaseră, afară numaĭ de câţĭ-va al căror oraş orĭ sat în care se născuseră fusese, chiar din zilele d'întâĭ, ameninţat de invazie saŭ chiar invadat. Toţĭ eraŭ la postul lor, însă în loc de paletă şi de pensule mînuiaŭ acum puşca.

Schiţaŭ între doĕ facţiunĭ portretul unuĭ camarad saŭ vre-o caricatură şi atâta era tot. Arta şovăia şi modelurile asemenea. Insă, sfârşindu-se rezbelul, cu tot doliul, trebui să înceapă iar lucrul; atelierele se deschiseră, artiştiĭ puseră iar mâna pe pensule şi pe colorĭ. Vaĭ! mulţĭ din ceĭ maĭ bunĭ şi ceĭ maĭ iubiţĭ lipseaŭ, seceraţĭ de moarte. Toată lumea era învăpăiată de un foc ciudat; spiritele acestea nobile voiaŭ cât maĭ curînd să rĕzbune Francia de infidelităţile noroculuĭ şi să probeze lumiĭ că, deşi biruită prin forţă, ea însă nu pierduse nimic din geniul şi din gloria sa.

In activitatea aceasta generală Castagno găsise pentru dînsu şi pentru copila'ĭ adoptivă o ocazie nepreţuită: un pictor ilustru, care trăise multă vreme în Roma şi care o cunoscuse acolo, hotărîse să facă un tabloŭ care trebuia să înfăţişeze o copilă a Sabineĭ dând apă să bea unuĭ păstor bĕtrân. Iĭ plăcuse capul Monneĭ şi dintr'însa voia el să facă principala figură a tablouluĭ sĕŭ. La fiecare douĕ zile Monna şi Castagno veneaŭ la Ernest Berthé care locuia tot unde locueşte şi azĭ, pe bulevardul Rochechouart, nu departe de celebrul sĕŭ confrate Alfred Stevens. Find-că eĭ şedeaŭ tot în strada Brutarilor, în dosul Intrepozituluĭ, veneaŭ cu omnibusul care merge de la Halla Vinurilor în piaţa Pigalle, şi care în unele ceasurĭ ar semăna cu o colonie de Italienĭ carĭ călătoresc.

După ce Monna Maria îşĭ punea jos umbrela de ploae şi mantaua'ĭ scurtă de lână închisă, Ernest Berthé îĭ da, ca s'o întremeze, un pişcot şi un pahar de vin de Chianti pe care i-l trimisese un prieten vechĭ din Roma, şi după ce se odihnea ea bine, el se punea pe lucru. Castagno îşĭ lua iar poziţia din ajun, indicată pe estradă cu liniĭ trase cu tibişirul, şi întindea buzele ulcioruluĭ de pămînt roşu pe care il oferea Monna Maria,

Saŭ că odihna impusă de Anul teribil îĭ detese mâini luĭ o graţie nouĕ, saŭ că frumoasa figură a Monneĭ îl sedusese şi îl inspirase, Berthé nu înpinsese nicĭ odată prea departe farmecul poetic care e trăsura originală a talentuluĭ sĕŭ. El avea conştiinţă de lucrul acesta, fiind-că artiştiĭ marĭ sunt tot-d'-a-una sincerĭ cu sine; bucuria că şi-aŭ exprimat idealul îĭ mângâe câte odată de chinurile ce le căşunează sentimentul insuficienţiĭ lor.

După ce isprăvea şedinţa, acoperea pânza cu o perdea groasă, ascunzând-o cu gelozie privirilor celor care îl vizitaŭ. Chiar confidenţa silită a luĭ Castagno era o povară pentru el; ar fi voit să păstreze secretul nobilelor sale bucuriĭ. Era însă foarte simţitor pentru admiraţia luĭ naivă. Când descoperea pînza, dimineaţa, Castagno, care se fălea că se pricepe în pictură, ridicând din sprâncene şi lăsând buzele în jos, îţĭ arunca câte un „E minunat!" care voia să spue multe lucrurĭ. Pe urmă zicea, uitându-se la Monna Maria: „Cum s'ar fi bucurat tatăl tĕŭ când te-ar fi vĕzut aşa de frumoasă!" Berthé se uita rĕŭ la el, ca şi cum voia să'ĭ impute că sileşte pe copilă să'şĭ aducă aminte de lucrurĭ crude, şi bĕtrînul model se punea iar în poză, certându-se pe sine singur de prostia spusă.

Ast-fel trecu iarna, artistul mîngăindu-şĭ opera cu dragoste şi negăsind'o nicĭ odată isprăvită.

(Va urma).

se pune pe bancă. Insă nu trece mult şi curiozitatea lor se oboseşte: nu se mai uită nimeni la dânsa; fata se simte liberă, mai liniştită, şi atunci se hotărăşte să deschidă scrisoarea.

Rupe pecetea şi deschide plicul. Faunul e făcut praf; fluerul îi e zmuls, el nu mai joacă; nici nu va mai juca nici o dată. Şi, încet, dominată de o groază neconscientă, desface par'că cu părere de rěŭ foaia de hârtie pe care o ascundea plicul; o desface şi o citeşte.

Oh! cât de repede a citit acele câteva linii pe cari le aştepta de mai multe zile! Timpul cât a aşteptat ea a fost împărţit între speranţă şi descurajare. Ea a cunoscut durerea ceasurilor când chemi în zadar ce trebue să vie, durerea sfîşietoare ce pun în inimă neîncrederea şi îndoiala, fiorul dureros ce imprimă ele corpului. Fata s'a vězut unită cu acela pe care 'l iubeşte şi căruia s'a dat dispreţuindu'şi datoriile, crezênd făgăduelile lui, amăgită de angajamentele lui şi biruită de rugăciunile lui. Şi, mai tot într'o vreme ea s'a vězut înşelată, necinstită, părăsită, victimă a iluziilor sale, a încrederei sale.

Gândul ei bolnăvicios a dus'o pe rînd pe culmile radioase pe cari le luminează iubirea şi a prăbuşit-o în prăpăstiile pe cari le sapă trădarea. Şi chinul acesta a ţinut nespus de lung, chin căruia nu i s'ar fi putut înpotrivi dacă nu ar fi ţinut-o încrederea ei oarbă în omul care 'i ţine destinul în mâinile lui.

Şi iată că într'un minut chinul acesta s'a sfîrşit. Insă s'a sfîrşit numai ca să reînceapă, şi acum, mai grozav şi mai crud. O singură aruncătură de ochi pe scrisoarea aceasta blestemată şi ea ştie tot; fiind că dintr'o dată 'i a sorbit toate rîndurile, de la cel-d'întêiŭ până la cel din urmă, fără să uite măcar unul, aşa că toate vorbele cari le compun s'aŭ incrustat în mintea ei adînc, şi numai moartea le va şterge.

Un gemět îi iese printre buze, fruntea i se înclină, sub voalu-i scurt, ochii i se închid, orbiţi de lacrimi, şi rěmâne ast-fel, chinuind între degete scrisoarea care 'i-a descoperit că'i pierdută pentru tot-d'a-una.

Da, pierdută, fiind că părăsirea asta, a cărei victimă este, o face nevrednică de a purta numele unui bărbat cinstit, nevrednică şi de oamenii cum se cade a căror fiică este. Se apropie ceasul când nu va mai putea să-şi ascundă nenorocirea şi ruşinea, ceasul când va fi despreţuită de acei cari o iubeaŭ şi o stimaŭ. O să fie de pretutindeni gonită. Părinţii ei, a căror speranţă a înşelat-o ea, aŭ s'o blesteme.... Şi catastrofele acestea vor fi opera seducětorului pe care 'l adora şi 'i-a strivit inima şi 'i-a zdrobit viaţa, refuzând de a o lua de nevastă.

*

Se înserează. Aburi uşori se 'naîţă în aer, calzi încă de razele soarelui care s'a stins; aburii aceştia ascund seninătatea cerului unde încep stelele să se arate.

Pe malul Senei, lipită cu spatele de un stîlp al podului Regal, stă o femeie în picioare. Nu face nici o mişcare, priveşte cum curge apa care se întunecă din ce în ce. D'asupra capului ei, podul tremură sub roatele trăsurilor ce trec. In dreapta şi în stânga, d'alungul cheiurilor, pe amîndouě malurile fluviului, noaptea care vine se luminează treptat de flacăra felinarelor aprinse unul dupe altul.

Cordonul de foc se lungeşte puţin câte puţin, închingând în luminile-i roşietice tot Parisul ce se poate vedea din locul acesta şi transformă într'un decor feeric depărtările pierdute în ceaţă.

Luntri încărcate cu pasageri brăzdează unda în toate sensurile, se opresc la pontoane ca să ia lume saŭ ca să lase; ele daŭ Senei fisionomia unei strade largi, plină de viaţă.

Insă femeia nu vede nimic, nu aude nimic. Apa singură care curge îi atrage privirile, i le robeşte. Intunericul, care se îngroaşă, o fereşte; silhueta ei se pierde în umbra temeliilor groase ale podului; nimeni nu o poate zări. Ea aşteaptă însă ca să se înopteze şi mai tare.

De-o-dată, face o mişcare cu hotărîre; biata nebună nu mai are puterea să trăiască, însă va avea energia să moară. Repede îşi face cruce, înaintează în gol şi, fără avînt, se lasă să cadă. Slabul zgomot al căderei ei se pierde în gălăgia care umple aerul. Apa se sapă în locul unde a căzut corpul, vîrtejul se potoleşte, apa curge ca şi mai nainte.

Ah! scrisorică *B. V. B*, ce bine ai fi făcut să rěmâi uitată pentru vecie în cutia poste restante!

I. S. Spartali.

Ştiri Telegrafice

BERLIN, 8 Octombre. — D. Obentraut, director general al Poştelor austriace, a sosit la Berlin pentru afaceri de serviciŭ.

BELGRAD, 8 Octombre.—Preşedintele Consiliului s'a dus ieri la Zaikow spre a inspecta lucrările de terasament de pe linia Timocului. „Male Novine“ anunţă o schimbare apropiată în comandamentele de trupe din provincie.

BUENOS-AYRES, 8 Octombre. — Se vorbeşte de un complot urzit de partizanii fostului preşedinte Celman spre a readuce pe acesta din urmă la putere, dar nu se crede că vor isbuti.

VIENA, 8 Octombre.—Greva amploiaţilor tramvaiurilor continuă. Nici o desordine nu s'a întâmplat.

ROMA, 8 Octombre. — Circulă svonul că Regele ar fi semnat decretul de disolvare a camerei şi că ar fi fixat alegerile pentru 16 Noembre.

ULTIME INFORMATII

Romanul ce publicăm:

Soldaţii Desnădăjduirei

fiind aproape de sfârşit, vestim pe cititorii noştri, că începem, cu numěrul de azi, publicarea unei prea frumoase nuvele.

Monna Maria

de cunoscutul scriitor francez ADOLF ADERER.

Domnul Ferichide membru al partidului Naţional-Liberal, a fost primit eri la 3 ore la Palat şi a supus M. S. Regelui moţiunea votată în întrunirea de Duminică a colectiviştilor în sala Băilor Eforiei,

M. S. Regele a plecat cu un tren special astă-zi la orele 6 şi jumětate, spre a asista la inaugurarea punerei pietrei fundamentale a podului peste Dunăre.

Invitaţii şi persoanele oficiale aŭ plecat ieri la Giurgiu, ca de acolo să plece cu vaporul.

E vorba că Eforia Spitalelor să se mute în localul băilor Eforiei. pe care'l ocupă clubul Militar.

Această decisiune ar fi luată în vedere că vechiul local pe lângă că este neîncăpător, apoi camerile de jos sunt foarte umede şi neaerisite.

Ministerul cultelor a decis construirea în curtea liceului Sf. Sava, a unui noŭ corp de clădire care să servească de internat pentru bursierii liceului, de oare-ce actualmente elevii bursieri şed în casele Generalului Florescu, pierzênd timpul cu ducerea şi venirea la şcoală în fie-care zi.

Affăm cu o deosebită părere de rěŭ încetarea din viaţă a Doctorului Turnescu, unul din primii medici români.

Trimitem cele mai sincere complimente de condoleanţă întristatei sale familii.

Individul care a voit eri să ia drapelul guardei de la palat, pe când trecea prin dreptul magazinului *Universel* se numeşte Panaint Gheorghe. El fusese lucrător la Arsenal.

Acest nenorocit a fost condus eri la spitalul Brâncovenesc şi după ce i s'a făcut pansamentul a fost examinat de o comisiune de doctori cari aŭ constatat că era nebun.

El va fi internat astă-zi la ospiciul de alienaţi.

D. M. Hârsu, originar din Ploeşti, şi-a susţinut cu succes înaintea juriului facultăţei de medicină din Berlin teza sa de doctor în medicină şi chirurgie.

Teza d-sale poartă titlul următor: *contribuţiuni la etilogia haematocei retrouterine.*

Felicitările noastre têněrului doctor.

Erî s'a terminat examenul pentru admiterea de bursieri la şcoala de medicină veterinară.

Pentru două burse, aŭ fost 27 de candidaţi.

Aŭ reuşit D-nii C. Alexandrescu din Brăila şi I. Dionisie din Bucureşti.

Astăzi va veni înaintea Curţei cu juraţi din Capitală, interesantul proces al lui Iordache Marinescu, cârciumarul din strada Diaconeselor, care şi-a ucis amanta.

Pădurea Comana, care până acum era lăsat în voia întîmplărei va fi aranjată şi curăţată într'un mod sistematic.

D-nul Rusescu, inginer silvic, a fost însărcinat de ministerul Domenieler cu conducerea lucrărilor de amenajament.

D. Membrii ai Cercului Absolvenţilor şcoalelor Comerciale şi financiare sunt invitaţi a se întruni în Adunare Generală Ordinară Duminică 14 curent orele a. m.

La 2 Noembre va apare:

Tocila

Ziar umoristic ilustrat, format în 8, sub redacţiunea lui *Nazone, Cucoana Marghoala, Satana, Umbră, Mocan, Emilius*, etc.

Ziarul, care va apare în fie-care Joi, va coprinde şapte pagini de text şi şapte pagini de ilustraţiuni politice, fantazii, făcute de talentatul si în deajuns cunoscutul caricaturist *Jiquidi.*

Abonamentele se fac pe trimestru, a 3 lei abonamentul.

Se primesc anunciuri lunare pe preţul de 2 lei anunciul, compus din 5 linii *petit.*

Pentru ori-ce cereri de anunciuri şi abonamente, doritorii sunt rugaţi a se adresa, strada Academiei Nr. 24, tipografia Grigore Luis.

Teatre concerte.— Marţi 9 Octombre.—*Teatrul Naţional*: Amintiri din Caucazia şi Gringoire.

Opler, varietăţi.

Jalnicii, Elena Turnescu, Nicolae şi Elena Turnescu, Raliţa Steriu, soţie, fiŭ noră şi nepoată aŭ durerea d'a face cunoscut pierderea ce aŭ suferit în persoana

D-rului NICOLAE TURNESCU

încetat din viaţă ieri Luni 8 Octombre ora $8^1/_2$ p. m. şi roagă pe toţi amicii şi cunoscuţii lor să bine-voiască a asista la ceremonia funebră care va avea loc mâine Miercuri 10 Octombre, la orele 1 p. m. la domiciliul defunctului, calea Moşilor Nr. 55, de unde cortegiul va porni la cimitirul Şerban-Vodă.

Acei cari din eroare n'aŭ primit invitaţii speciale, sunt rugaţi a considera prezenta ca atare.

FOITA ZIARULUI „ADEVĚRUL“

38

ALEXIS BOUVIER

SOLDATII DESNADAJDUIREI

PARTEA II.

Francia în 1871

XXVI

In campanie

— Aşa e.... Prieteni, reîncepem lupta dar grozavă, *lupta desnădăjduiţilor*.

Mica trupă se puse în marş.

Merseră toată ziua. Când ajunseră la liniile prusiene, Herbeau îşi duse oamenii într'o pădurice în care aşteptară noaptea. Se aflaŭ între Passavant şi Belvoir. Soldaţii lui Herbeau arestară un om în pădurice. Fu recunoscut. Era un locuitor din Plaisance care putu scăpa. Povesti că dimineaţa chiar întâlnise pe Ulric în împrejurimile fermei de la Passavant, sănătos şi căutându-şi trupa.

— Slavă domnului că e scăpat!

Noaptea trupa se puse iar în mişcare spre Miches. Dimineaţa se aflaŭ la două leghe departare de frontieră, adică de Doubs, lângă Chaux-de-Fonds.

XXVII

Retragerea

Era teribilă priveliştea armatei franceze în retragere. Unii mergeaŭ cu picioarele învălite în fîn şi cârpe; uniformele eraŭ sfâşiate.

In depărtare se auzia bubuitul tunului, Prusienii, cu tot armistiţiul încheiat, violaŭ toate legiile resbelului urmărind trupele.

De trei zile dura retragerea, soldaţii nu mâncaseră şi nu dormiseră; caii îşi rodeaŭ zăbrelele.

Băeţi tineri, pe care rěsboiul îi luase de pe la casele lor, obişnuiţi cu îngrijirile părinteşti, eraŭ fără energie şi fără forţă faţă cu foametea, lăcrămi le alunecaŭ pe obraz.

Herbeau şi oamenii sěi aveaŭ pâine în geantă, o împărţiră pe la cei mai tineri, şi ploşcile pline de rachiŭ circulară şi mai îmbărbătară pe nenorociţi.

Ajunseră pân'la Doubs. Tunurile prusiene se aşezară acolo ca să strice podul; generalul vězând acestea, îşi campă oamenii şi ceru voluntari ca să împedice stabilirea bateriei. Herbeau se oferi cu oamenii sěi.

Un soldat descurajat, zise:

— D-nule General, noi rěmânem aici şi cei-l'aţi să trăească în Elveţia

— De ce te plângi, dacă rěmâi în Francia?

— Aici plouă cu gloanţe.

— Ţi-i frică? Nu'i mai bine să mori în Francia de cât să trăeşti în Elveţia?

Nu sfârşi vorba şi un glonte îl lovi în cap.

A doua-zi, după multe greutăţi, Herbeau cu oamenii sěi ajunse la Chaux-de-Fonds. Acolo află că aceia pe cari îi căuta plecaseră cu o zi înainte ducênd cu ei o fată şi o femee care o însoţea.

Herbeau, sigur că era pe urmele Gabrielei şi Denisei, trimise pe oamenii sěi după informaţii, şi peste douě ceasuri se puse în marş.

Agentul lui Darthoy puse mult zel: nu vroia să piardă cele douě mii de franci.

In seara zilei a zecea Herbeau socoti că e pe urma pozitivă a lui Darthoy.

Agentul se numea Coquard. Herbeau îi zise:

— Ştim unde sunt, acuma. Tu poţi să-mi serveşti încă, şi cu toate acestea ţi-ai îndeplinit angagiamentul..... Ce ai să faci?

— Foarte simplu; pot făcênd rěul, să'l resplătesc cu bine; mi'ai promis douě mii de franci; am făcut ce mi s'a spus; printr'o împrejurare pe care n'o ştiŭ lucrurile aŭ isbutit fără mine, beneficiul nu mi se cuvine mai puţin, însă.

— Atunci, ai să ceri suma asta lui Darthoy?

— Da, pentru ca să te servesc.

— Cum, ca să mě serveşti?

— Nu vorbesc de bani, vreaŭ să zic că ai nevoie de informaţii. Mě duc la d'Arthoy, îi daŭ seamă de însărcinarea mea, pot chiar dacă vrei să'i daŭ câteva relaţii pe care le vom aranja noi amândoi, în urma cărora îmi va da suma datorită; e un mijloc de a mě introduce la el şi de a şti ce trebue să facem; apoi mě întorc, te ajut să'ţi iei fata înapoi şi scap ast-fel printr'o faptă bună, mişelia pe care am făcut'o.

— Foarte bine, numai să faci cea ce spui.

— Ce interes aşi avea să nu fac? Mai întâi nu mi-ai dat cele douě mii franci făgăduite, şi nu le voiŭ cere de cât după ce voiŭ isbuti....

— Bine, dar ce avem să facem acum?

Se sfătuiră, apoi Coquard plecă şi Herbeau porunci de-i înhămă trăsura. Apoi, împreună cu Baptist se îndreptă spre Bienne. Sosiră mai în acelaş timp cu Coquard pe care'l vězură intrând la hotelul du Lac.

Intrebă de contele d'Arthoy

Urcând scara întâlni pe Denise şi-i şopti douě vorbe la urechie.

Aceasta se urcă îndată... Ea îl introduse la D'Arthoy.

— Insfârşit, zise contele, iată-te.

— Anevoie te-am putut găsi.

— Pentru ce n'ai venit la ziua hotărîtă?

— Am fost prins de Herbeau.

— Ştiam. Cum ai scăpat din mânile lui.

— Am fugit... Şi mě urmărea...

— Până unde?

— Până la Chaux-de-Fonds.

— E în Elveţia.

— Nu, domnule conte, a căzut în mâinile Prusienilor, a fost făcut prizonier împreună cu câţi-va oameni ce-l însoţeaŭ.

— Dar nu se fac prizonieri franctirorii.

— Vai, nu!

— Ce înseamnă exclamaţia asta?

— Legea asta crudă a pricinuit o mare nenorocire.

— Ce vrei să spui?

Ange se sculă în momentul acesta.

— Unul din franc-tirorii lui Herbeau a fost împuşcat.

— Ulric! strigă Ange.

Coquard nu respunse; plecă capul.

— Respunde-mi: de Ulric vrei să vorbeşti? Respunde.

— Da, doamnă; Ulric d'Arthoy e mort.

Ange ţipă şi căzu jos leşinată.

XXVIII

Acuzatorul

Când Coquard urcase la Darthoy cititorii noştri n'a uitat că întâlni pe Denise pe scări. Ii şopti, şi ea alergă veselă la o cameră vecină a apartamentului. Intră, închise uşa după ea şi alergă la Gabriela, care şedea lângă foc.

— Domnişoară, veste bună, pregăteşte-te; domnul e aici şi vine să te ia.

— Tata?

— Da, domnişoară, a trimes pe cineva ca să ne spue să scoborîm curând.

— Să ne grăbim.

Denise o ajută să se îmbrace; puse şi ea un palton pe dânsa şi scoborîră amândouă. Intîlniră la poartă pe Herbeau şi pe Baptist.

(Va urma).

SOBE Meidinger-Comet



Cea maĭ practică, economică şi igienică sistemă de încălzire

Căldura şi arderea se reguleazǎ după voinţă. Ca combustibil se poate întrebuiinţa: lemne, cărbunĭ de piatră, kokul şi cocenĭ de porumb. Mare economie în material de ars.

VENTILAŢIA ODAILOR

Căldura uniformă atât în apropierea sobeĭ cât şi în părţile depărtate. Cu o singură sobă se poate încălzi maĭ multe odăĭ. Aceste sobe Meidinger din fabrica mea **COMET** se introduc esclusiv în toate administraţiile şi şcolĭ ale Statuluĭ, printre carĭ, în timpul din urmă, pot cita: *Toate şcoalele nuoĭ comunale, Liceele, palatul Ministeruluĭ Cultelor, palatul Administrativ din Bacău, diferite Prefecturĭ, Primăriĭ, Spitale rurale, etc, etc,*

Mĕ însărcinez şi cu instalărĭ de încălzire centrală prin calorifere *Meidinger* cu funcţiune garantată. Planurĭ şi devize gratis.

ADOLF SALOMON

Fabrica „Cometul" de sobe Meidinger şi maşine de bucate
Depositu, Strada Doamneĭ 14.

Mare magasin de Ceaĭ rusesc

K C — М Г

DIN MOSCOVA

Str. Vămeĭ Nr, 1, BUCURESTI, Str. Vămeĭ Nr. 1

în casa M. S. vis-a-vis de Palat

Onor. public va găsi în acest magazin toate specialităţile de Ceaĭ Rusesc cunoscut ca cel maĭ superior tuturor altor ceaiurĭ prin calitatea sa fină, aroma sa plăcută, gustul sĕŭ delicios şi coloarea frumoasă.

Onor. public încercând o dată suntem sigurĭ că va fi pe deplin convins de calităţile sale superioare.

Preţurile sunt foarte reduse

Ceaiul avênd nevoe de o îngrijire specială, trimetem orĭ cuĭ după cerere francată un prospect, coprinzând instrucţiunile pentru întrebuinţare şi preţul.

A SOSIT

Un mare transport de ceaĭ din Kiachta în pachete separat.
Asemenea a maĭ sosit un mare transport de samovare ruseştĭ cu preţurĭ moderte.
A sosit un mare transport de Cafea Cacao şi covrigĭ pentru ceaĭ.
Şi un mare transport de porţelanurĭ cu preţurĭ moderate. **M. I. GODZELINSK.**

Medalia de argint

Hârtie chimica BERBERIANU

Depositul central Farmacia ALESSANDRIU
BUCURESCI

Un leu Rulou

Hârtia chimică Berberianu este cel maĭ eficace remediu ce se poate întrebuinţa contra diferitelor maladiĭ, inflamatoriĭ, maladiĭ contra cărora există puţine medicamente asemenea este privită de cea maĭ mare parte de doctorĭ ca *agentul cel mai activ şi puţin iritant* contra următoarelor afecţiunĭ. *Podagră, Durer reumastismale şi de închietur, Dureri de mijloc, Dureri şi iritaţiuni ale pieptuluĭ, Nevralgii, Dureri de spate şi şiale etc.* Asemenea se maĭ poate întrebuinţa cu succes la *Arsuri. Boale de rinichi, Degerături, Plăgi scrofuloăse, Răni, Strivituri, Serintituri Buboaie, Bătături ete, etc.*

Hârtia chimică Berberianu. lucrează atât ca calmant (liniştitor) cât şi ca derivativ, şi nefiind preparată cu gudron, n'are defectul acestuĭ medicament de a curge şi de a întări pelea, producând prin aceasta durerĭ care adese orĭ devin nesuportabile.

Fie-căruĭ rulou este alăturată o instrucţie foarte detaliată.

Se găseşte de vênzare în Bucurescĭ, la toate farmaciile şi drogueriile. Buzeŭ, farmacia *Ghermán*, Bêrlad, farmacia *Bistriţeanu*, Craiova, farmacia *Lăzeanu* asemenea în toate farmaciile din Bacăŭ, Brăila, Iaşĭ, Giurgiu, Focşanĭ, alaĭ, PloeştĭPiatra, Roman Tecucĭ, Turnu-Severin etc. etc.

Pălăriĭ şi Blănăriĭ



Sub Firma

N. BREZEANU

Bucurescĭ, calea Victorii 38.

PALATUL NIFON.

Recomand magasinul meŭ fiind în tot-d'a-una bine asortat. Pentru sezonul de Toamnă am primit un bogat asortiment de Pălăriĭ de Castor, pentru bărbaţĭ şi copiĭ din cele maĭ renumite fabricĭ ale Europeĭ. Asemenea pentru sezonul de Iarnă am aranjat un atelier special pentru orĭ-ce lucrărĭ de Blănărie. Rog dar respectos atât pe onor. mea clientelă cât şi pe onor. Public a mĕ onora şi de aci înainte cu comandele d-lor. tot cu aceiaşĭ încredere ca până acum. Cu deosibită stimă.

N. Brezeanu.

Este constatat ca

„La Patrie"

este cea maĭ bună hârtie de ţigară franceză de la Fabrica

L. LEON & C-ie, Paris.

a careĭ etiqueta represinta ROUGET DE L'ISLE cântand MARSEILLEZA

In urma uneĭ minuţioase analise chimice făcută în Bucurescĭ de dr. Bernhard de Landvay Directorul laboratoruluĭ central chimic higienic, la Ministerul de Interne No. 631 din 9 Septembrie 1888 şi No 455 din 1 Iunie 1890, resultă că hârtia de ţigară „LA PATRIE" din fabrica Leon & C-nie în Paris, este liberă de orĭ-ce materie vĕtămătoare, şi că prin fineţea eĭ extra-ordinară nu lasă arsă de cât urme de cenuşe, asemenea a fost admis şi constatat ca nereproşabil la control prin serviciul sanitar al capitaleĭ sub No 230 din 5 Maĭ 1889.

Din punctul de vedere technic şi higenic, această hârtie corespunde tuturor exiginţelor arteĭ şi ştiinţeĭ. Tot asemenea resultat saŭ obţinut prin analise făcute:

La laboratoriul municipal din Paris la regia medicală din St-Petersburg, la Profesorul de chimie la Universitatea din Lemberg, şi prin maĭ mulţĭ alţĭ chimiştĭ competinţĭ.

Este dar în interesul orĭ-căruĭ fumător care ţine la sănătatea sa, să se ferească de a se servi de orĭ-ce hârtie în loc să'şĭ aleagă pe aceasta care a fost constatată de către toate autorităţile chimicale higenica veritabilă hârtie a căruia etiquetă represintă pe ROUGET DD L'ISLE cântând „MARSEILLESA".

Fie-care foiţă poartă firma fabriceĭ

L. LEON & C-nie, Paris

Pentru vênzarea hârtieĭ fabrica a înfiinţat pentru România deposite în BUCURESCI, GALAŢI şi IAŞI. Se găsesce de vânzare la toţĭ debitanţiĭ de tutun. Deposit general la D-niĭ FRAŢII LOEWENTHAL, Galaţĭ. In Bucureştĭ la d. Osias Weiss str. Decebal Nr. 20.



Pomi Roditori Altoiti

De diferite speciĭ

Din cele mai renumite calitati şi de diferite etati

Se afla de vènzare la

Gradina Numita BRASLEA **G. O AID** Str. POLONA, 126 Sub. Icoana

D-niĭ amatorĭ din Capitală şi din districte, care vor dori a avea catalogul, sunt rugaţĭ a se adresa prin epistole la zisa grădină şi îndată li se vor trimite.

Iscăliturile rugăm a fi cât se poate de descifrabile.

Preţurile prevĕzute în catalog le am redus la jumĕtate.

Timpul plantatuluĭ pomilor pentru toamnă fiind sosit, d-niĭ amatorĭ sunt rugaţĭ a grăbi trimiterea comandelor d-lor, de oare-ce cu cât pomiĭ se vor planta maĭ de timpuriŭ cu atât este maĭ bine

---

Apa minerala purgativa din ţară BRIAZU lânga IASI

Autorizată de Consiliul sanitar superior.

Un escelent purgativ uşor şi plăcut. După certificatele unuĭ mare numĕr de medicĭ distinşĭ şi numeroase experienţe a obţinut asemenea un mare succes pentru a combate congestiunile, hemoroideie, deteriorarea grăsimilor inimeĭ, bolile urinare, formarea pietriĭ, etc.

Se află de vênzare la toate farmaciile din ţară.

Deposite generale:
Farmacia Fraţiĭ Konya, Iaşĭ.
Drogueria I. Ovessa succ.



W. STAADECKER

ucureştĭ şi Brăila

PLUGURI SACK de un sistem noŭ, cu bârza de oţel turnat nedestructibil, No. 10, 6. Leĭ **66, 63.**
Plugurĭ obicinuite Sack leĭ 8. Maĭ eftin
Plugurĭ cu 2 şi 3 brazde pentru întors egóre.
Locomobile Ruston foarte tare lucrat pentru morĭ.
Grape în diferite felurĭ.
Semĕnătoare în lat şi în râudurĭ.
Triorĭ Mayer original în toate mărimeĭ cu unu, două şi treĭ cilindre.
Vênturătoare No. 5, original Clayton.
Morĭ pe postament de fer **Ruston** şi pe postament de lemn **Clayton**.
Pietre de morĭ franceze în toate mărimele
Libre de grâŭ în două mămĭ. **Muşamale albe** ceruite diferite mărimĭ.

Dr. I. KIRIAK

S'a întors în Capitala şi locueşte în **Strada Brezoianu No. 58.**

CURELE de transmisiune

Prima calitate englezească

FURTUNI de CAUCIUC

toate articole pentru maşine: **Asbest. Manometri**

STICLE pentru nivel, Robinete şi Ventile de abur.

Bumbac pentru şters.

POMPE PENTRU VIN

cu preţurĭ foarte reduse la Depositul fabriceĭ

Otto Harnisch 39,—Strada Academieĭ,—39 vis-a-vis de Ministerul de Interne

---



N. MISCHONZNIKY

BUCURESCI,

Str. Lipscanĭ 81, piaţa sf. Gheorghe.

Mare deposit de tot felul de *instrumente* şi *note musicale. Aristoane, Melyphone, Phönix, symphonioane* în diferite mărimĭ cu manivel şi carĭ cântă singur.

Representanţa generală a instrumentuluĭ „*Victoria*" în diferite mărimi cu 24, 48, şi 72 tonurĭ harmonice de oţel şi alamă. Deposit de *Pianurĭ* de la cele maĭ eftine (700 leĭ în sus), până la cele de concert, în str. Gabrovenĭ 17.

Representantul maĭ multor fabricĭ din Franţa şi Germanla.

Vânzarea de pianurĭ se face şiîn rate lunare.

La MASCOTTA NOUL MAGASIN La MASCOTTA

LA MASCOTTA — LA MASCOTTA

de **mode** şi **noutati** pentru

BARBAŢI, DAME şi COPII

BUCURESCI Strada Lipscani, 23 **LA „MASCOTTA"** BUCURESCI Strada Lipscani, 23

Are onoare a încunoştiinţa pe onor. sĕĭ clienţĭ că aŭ sosit deja toate mărfurile nuoĭ pentru sezonul de Iarnă.

MARE ASORTIMENT DE

Confecţiunĭ pentru Copiĭ. Articole necesare pentru Botez. Pălăriĭ pentru Dame şi Copiĭ. Articole necesare pentru Nunţĭ, Catifele, Sura, Atlasurĭ, Pluşurĭ, Flanele, Tricourĭ, Ciorapĭ, Jambiere, Corsette, Tullurĭ, Dantelle, Broderie, Panglicĭ. Căciuliţe, Boaurĭ, şi Manşoane de blană şi de stofe fantaisie.

Mercerie, Parfumerie, Mănuşerie fină. Obiecte de lux pentru Bărbaţĭ, Dame şi Copiĭ.

La MASCOTTA Strada Lipscani, 23 La MASCOTTA

CASA DE SCHIMB

„MERCURUL ROMAN"

MICHAIL EL. NAHMIAS

Bucureştĭ, strada Lipscanĭ No. 51

Cumpără şi vinde éfecte publice sconteazǎ cupoane şi face orĭ-ce schimb de monezĭ, recomandă cu deosebire marele săŭ depoŭ asortat cu losurĭ garantate de Stat plătibile atât cu banĭ gata cât şi în rate lunare. Comandele din provincie se efectuează prompt contra Mandat postal

Cursul pe ziua de 5 Octombre 1890

Valori	Cump.	Vinde
Comunale noĭ 5 la sută	97	97½
5% Renta perpetuă	101	102
5% Renta amortisabilă	99	100—
4% Renta amortisabilă	88	88¼
6% Obligatiŭ de Stat (Conv. rurală)	103¼	103¾
Impr. Com. Bucur. Em 1883	96⅞	97½
5% Funciare rurale	103	104—
Funciare rurale	99½	100—
Funciare urbane	104	104½
6% Funciare urbane	103	103½
5% Funciare urbane	97½	98
5% Funciare urbane de Iassy	83½	84
Agio la aur		
Florinĭ	2 21	2 23
Ruble de hârtie	3 10	3 20
Losurĭ Castig. princip		
Oraşul Barletta . Leĭ 2.000.000	42	46
Oraşul Bari . . 500.000	70	75
3% Ville Paris Em. 1886 100,000	102	106
5% 1871 100,000	105	110
2½% Ville Bruxelles 1886. 150,000	97	100
3% Impr Sêrbesc Em. 1881 100,000	84	86—
5% Impr. Congo Em. 1888 200,000	70	75
Crucea albă Holandesă 400,000	17—	19
Crucea roşie Austriacă 100,000	43—	46—
Crucea roşie Ungară 50,000	29—	32—
Crucea roşie Italiană 100,000	32—	34—
Oraşul Bucureştĭ 100,000	60	65
Ottomane (400 f. v. n.) 600,000	80	85
Sêrbescĭ Tabac 300,000	12	13—
Basilica Dombaŭ 40,000	17—	19—
Oraşul Milano (10 lire It) 50,000	11	13
Oraşul Friburg 1878 10,000	14	16
Expos. Franceză 1889 500,000	7—	9—
Rotterdam Schouwburg 300,000	3½	4½
«Iosziv» (Bonceeur) 60,000	9	11
Bierdinate (Bev. la Masa) 500,000	11½	13—

Se negociază şi orĭ-ce efecte dorite de [illegible] client.

Cine vrea să aibă **HAINE** fine şi bine croite, cu preţurĭ moderate să se adreseze cu deplină încredere atelieruluĭ de haine bărbătescĭ

CAROL LENGYEL

Calea Victoriei No. 51
(casa Torok)

Unde aŭ sosit de curênd stofele cele maĭ nouĭ şi fine din Anglia şi Francia.

MARE DEPOSIT DE PARCHETE

1-ia Calitate

din fabrica de la *Mărăşeştĭ*. A se adresa la

T. C. Georgiadi

Bucurescĭ 13 Strada Stavropoleos, 13 Bucurescĭ. unde se pot da comande şi pentru orĭ-carĭ alte destinaţiunĭ direct de la fabrică.

Locurĭ întinse de vânzare.

Situate 10 minute de *Gara de Nord alăturate cu Calea Ferată,* compuse din maĭ multe miĭ de Metri pătraţĭ, disponibile *în loturĭ marĭ* saŭ *micĭ* după dispoziţiunea cumpărătoruluĭ. *Preţu moderat* de la *2 până la 5 leĭ metrul pătrat,* după posiţiunea şi importanţa terenuluĭ cerut.

A se adresa la **Vila Belvedere** *în dosul Fabriceĭ Monopoluluĭ Tutunurilor.*

OCASIUNE RARA *Pentru Plantaţiunĭ de Toamnă:* de Vânzare, cu preţurĭ foarte moderate, câte-va miĭ de Pomĭ şi Arbuştĭ pentru Parcurĭ saŭ grădinĭ ca: *Salcâmĭ* 5 Varietăţĭ. *Acer* (érable) *Ailantus. Aubepine* (Crategus), *Aulnes, Catalpa Celtis, Charme, Castanĭ. Ştejarĭ, Jevier* (Glédits-chia), *Irênes variate, Maronierĭ variaţĭ, Nuci, Ormes variate, Plopĭ, Pruni* (prunus padus), *Ptelea, Sălciĭ, Sophora variate,* ect, ect. *Cu preţul de 35 a 60 francĭ suta,* după specià, *etate de 3-4 saŭ 5 anĭ* înălţime de 1 m. 50 cm. până la 3 Metrĭ *Arbusturĭ* înfloritorĭ în stufişurĭ marĭ şi în diferite varietăţĭ de la 20 la 35 francĭ.

A se adresa la *Pepiniera Belvedereĭ, în dosul Fabriceĭ Monopoluluĭ Tutunurilor.*

Librarie şi Papetarie

B. MARGARETHE

Strada Clementeĭ No. 25

Cumpără Mărcĭ Poştale Usate
Româneşcĭ şi Moldovenescĭ

de orĭ-ce emisiune, plătind preţurile cele maĭ avantagioase, şi cărţĭ poştale de la 1872-74.

Vinde mărcĭ streine pentru colecţie. Având în tot deauna l-eĭ raritătĭ la disposiţia doritorilor cu preţurĭ moderate.

Casa de schimb „Mercurul Român" MICHAIL EL. NAHMIAS

Bucurescĭ.—Str. Lipscanĭ 51.—(Fatada Hanuluĭ cu Teĭ).

ŞANSA de CÂŞTIG MARE şi SIGURANŢA COMPECTA

Orĭ-cine doreşte a plasa cu succes micele economiĭ lunare şi a ncerca şansa d'a câştiga o avere însemnată cu o sumă mică fără a fi în risic de a perde această sumă, de oare-ce obligaţiile notate maĭ jos nu'şĭ perd valoarea nicĭ o-datǎ trebuind negreşit să iasă în seriĭ în cursul tragerilor.

Poate cumpăra de la Casa de schimb *Mercurul Român* următoarele grupe de obligaţiunĭ garantate unele de statele respective şi altele prin fondurĭ speciale, cu avantajul d'a le plăti în rate lunare, şi anume:

Grupa D.

	Trageri anuale	Câştigurĭ principale	Câştigurĭ sigure
1 Oblig. crucea albă Holandeză	3	200,000	28 -50
1 „ Barleta (100 F. v. n. Em. 1870)	4	2,000,000	100 -100
1 „ Drum de f Otom. (400 F. v. n.)	6	600,000	400 -400
1 „ Sêrbească Tabac (Em. 1888)	3	300,000	12½-40
1 „ Ital. «Bevilaqua» Em. 1888.	4	400,000	10 -10
„ Roterdam Scouwburg Em. 1882	2	300,000	6 -6
Obligaţiunĭ originale cu . .	22	3,800,000	556⅓-606

2 preţ de leĭ 240 argint, plătibil în
5 rate lunare a leĭ 20 fie care rată.
6 total 1200 de tragerĭ.

GRUPA E.

	Trageri anuale	Câştigurĭ principale	Câştigurĭ sigure
1 Oblig. Crucea Roşie Italiană	4	100,000	30 -40
1 „ Drum de fer Otoman (400 f. v. n.)	6	600,000	400 -400
1 „ Sêrbească Tabac (Em. 1888)	3	300,000	12½-40
1 „ Ital. «Bevilaqua» (Em. 1888)	4	400,000	10 -10
1 „ Oraşul «Milano» Em. 1866	2	50,000	10 -15
1 „ Exposiţia din Paris Em. 1890.	1	50,000	25 -2
6 Obligaţiunĭ cu	20	1,590,000	556⅓-806

cu preţ de leĭ 225 plătibil în 15 rate lunare a leĭ 15 fie-care rată.
In total 1000 de tragerĭ.

GRUPA F.

	Trageri anuale	Câştigurĭ principale	Câştigurĭ sigure
1 Oblig. Drum de fer Otom. (400 f. v. n.)	6	600,000	400 -400
1 » Sêrbească Tabac Em. 1888	3	300,000	12½-40
1 » Roterdam Schouwburg	2	300,000	6 -6
1 » Italiana «Bevilaqua» Em. 1888.	4	400,000	10 -10
4 Obligaţiunĭ originale cu	15	1,600000	487½-530

cu preţ de leĭ 150 argint, plătibil în 15 rate lunare a 10 leĭ fie-care. In total 900 de tragerĭ

Asemenea ofer a procura orĭ-ce alte losurĭ, dorite de către cumpărătorĭ în condiţiunele iarăşĭ cele maĭ avantagioase.

Notez că de la plata primeĭ rate se dă cumpărătoruluĭ dreptul d'a se bucura el singur de totalitatea câştigurilor ce ar putea resulta în favoarea obligaţiunilor cumpĕrate de dânsul iar după plata integrală a ratelor devine proprietarul obligaţiunilor rĕmânend ast-fel cu un capital format pe nesimţite prin economie.

Pentru d-niĭ cumpĕrătorĭ din provincie este de ajuns s'mĭ adreseze o carte poştală în care să noteze care din grupele doreşte a poseda, trimeţându'mĭ tot-de-odată prima rată prin mandat postal saŭ în timbre, în schimbul căreia voiŭ remite contractul cu Seriile şi Numerile obligaţiunilor.

Atrăgând bine-voitoarea atenţiune a onor. public asupra combinaţiilor de maĭ sus, îĭ rog a nota firma mea:

Casa de schimb „Mercurul Român" Michail El. Nahmias
Bucurescĭ, Str. Lipscanĭ 51. (Faţa Hanuluĭ cu Teĭ)

NB. Câştigurile eşite la obligaţiile Otomane se plătesc cu 58 la sută. Oblig. Crucea Roşie Italiană, Sêrbeştĭ din 1888 şi Barletta eşite cu cel maĭ mic câştig, continuă a participa la tragerea câştigurilor.— Onor. meĭ clienţĭ de rate, vor primi regulat şi jurnalul meŭ de tragerĭ, «Mercurul Român», care publică la timp liste de tragerĭ.

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieĭ 24.